

Tychy, 25 października 2021 roku

IKO.6232.3.38.14.2021.EO

DECYZJA Nr 23/2021
Prezydenta Miasta Tychy

Na podstawie art. 104, art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r. poz. 735 t.j.), art. 204 ust. 2, art. 215 ust 5 i ust 6, art. 218 pkt 3), art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020r. poz 1219 t.j. z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97A (KRS: 0000139975, NIP: 5261017858, Regon: 010874910), działającej przez pełnomocnika, w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych wraz z obiektami i infrastrukturą towarzyszącą, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62,

zmieniam

za zgodą stron decyzję Prezydenta Miasta Tychy nr 4/2015 znak: IKO.6232.3.38.14. 2015.EO z dnia 26.01.2015r. (sprostowaną postanowieniem nr 2/11/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 17.03.2016r. oraz zmienioną decyzją 28/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 30.08.2016r. i decyzją nr 11/2018 znak: IKO.6232.3.38.14.2018.EO z dnia 04.04.2018r.), udzielającą pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62, w następujący sposób:

I. W rozdziale I. Rodzaj i parametry instalacji.

1. punkt 3.2. otrzymuje brzmienie:

„3.2. Zużycie surowców i materiałów pomocniczych (za wyjątkiem paliw) zawierających substancje niebezpieczne lub powodujące ryzyko.

Lp.	Surowiec /materiał pomocniczy	Zastosowanie	Przewidywane zużycie w ciągu roku
1)	heksan	rozpuszczalnik używany w procesie ekstrakcji	400,0 Mg
2)	kwask fosforowy 75%-owy	używany w procesie odszlamiania oleju	450,0 Mg
3)	kwask cytrynowy	używany w procesie odszlamiania i dezodoryzacji oleju	37,2 Mg
4)	roztwór wodorotlenku sodu 50%-owy	używany w procesie odszlamiania oleju	1 700,0 Mg
5)	środki do stabilizacji biologicznej śruty	używane do stabilizacji biologicznej śruty rzepakowej	62,5 Mg

Ponadto w instalacji zużywane są także następujące materiały pomocnicze: środki bakteriobójcze i grzybobójcze do uzdatniania wody chłodzącej, inhibitory korozji do uzdatniania wody kotłowej oraz olej wazelinowy jako absorbent w procesie odzysku heksanu.

II. W rozdziale IV. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, w ustępie 1. Wprowadzenie pyłów i gazów do powietrza:

1. punkt 1.1. Źródła emisji, otrzymuje brzmienie:

„1.1. Źródła emisji.

1.1.1. Instalacja produkcyjna

- 1) Źródła emisji w węźle tłoczenia (budynek tłoczni).

- a) Zasadnicze czyszczenie rzepaku - źródłem emisji jest proces czyszczenia (przesiewania) ziarna rzepaku. Dzięki tej operacji surowiec zostaje pozbawiony zanieczyszczeń stałych, takich jak plewy, fragmenty łodyg, piasek. Od ziarna właściwego oddzielone zostają również połówki i mniejsze fragmenty ziaren (podziarno). Dzięki przedmuchiowi powietrza, w maszynie nazywanej czyszczarką, ziarno jest również oczyszczane ze znacznej części pyłów. Odebrane powietrze odpylane jest w filtrocyklonie, a następnie trafia do atmosfery poprzez emitor o numerze **05E01**.
 - b) Prażenie nasion - źródłem emisji jest szereg procesów prowadzonych w ramach prażenia nasion, w tym w prażni wstępnej, gdzie ziarno jest osuszane, transport podajnikami oraz prażenie właściwe w czterech prażniach. Przyczyną powstawania emisji jest tarcie ziaren obrabianego rzepaku. Wszystkie elementy narażone na powstawanie znaczących ilości pyłu są podłączone do układu odbioru odgazów. Dodatkowym źródłem emisji jest operacja suszenia oleju stanowiąca element procesu oczyszczania chemicznego surowego oleju. Operacja suszenia przebiega w kolumnie pracującej pod zmniejszonym ciśnieniem. Oddzielona woda trafia do zbiornika, stanowiącego zasobnik wody do cyrkulacji na hydrocyklonie, gdzie następuje wychwytywanie zanieczyszczeń stałych z oparów powstałych podczas obróbki termicznej ziaren rzepaku na etapie płatkowania oraz obróbki termicznej ziaren rzepaku. Oczyszczone w hydrocyklonie powietrze stanowi mieszaninę oparów z obróbki termicznej ziaren oraz oparów ze ścieku z suszenia oleju, odprowadzane jest do atmosfery poprzez emitor **05E02**.
 - c) Chłodzenie wytlóków - wytlóki chłodzone są w podłużnej chłodnicy, w której są transportowane na zestawie metalowych lamel z otworami. Przez otwory przepływa zasysane z zewnątrz powietrze – chłodząc śrutę, a po odbiorze ciepła trafia do filtrocyklonu. Część śruty, która zostanie zassana z powietrzem, jest od niego oddzielana w filtrocyklonie i trafia z powrotem do procesu, natomiast oczyszczone powietrze poprzez wentylator i emitor o numerze **05E03** uwalniane jest do atmosfery.
- 2) Źródła emisji w węźle ekstrakcji (budynku ekstrakcji).
- a) Przewietrzanie podajnika wytlóków - źródłem emisji jest przeładunek i transport wytlóków z budynku tłoczni do budynku ekstrakcji. Przenośnik wyposażony jest w wentylator odbierający zapyłone powietrze i kierujący je do oczyszczania w cyklonie. Odpylone powietrze kierowane jest do atmosfery poprzez emitor o numerze **08E01**.
 - b) Suszenie i chłodzenie śruty - po procesie ekstrakcji i przed skierowaniem do magazynu, śruta jest chłodzona oraz suszona w sekcji suszenia i ochładzania urządzenia DTDC (urządzenie do usuwania rozpuszczalnika, prażenia materiału, suszenia i chłodzenia). Zapyłone powietrze odebrane z procesu jest oczyszczane w dwóch cyklonach i następnie kierowane jest do atmosfery poprzez emitor **08E03**.
 - c) Odzysk heksanu - proces odzysku heksanu jest źródłem emisji zorganizowanej do powietrza. Układ separacji rozpuszczalnika i wody, stanowiący część instalacji do odzyskiwania heksanu, pozwala na odzyskanie rozpuszczalnika z par wytwarzanych w aparacie ekstrakcyjnym, w chłodnicy urządzenia do usuwania rozpuszczalnika oraz w zbiorniku do rozdzielania rozpuszczalnika i wody. Nieskraplające się pary przechodzą do absorbera rozpuszczalnika, w którym schłodzony olej mineralny (zastosowany jako absorbent) przepływa w dół przez wypełnienie w przeciwnym kierunku z parami rozpuszczalnika, pozostałymi parami wody i powietrzem przechodzącymi do góry. Są one usuwane do atmosfery poprzez wentylatory za pomocą emitora o symbolu **08E02**.
 - d) Zbiornik operacyjny ziemi bielącej V-301 - źródłem emisji jest proces pneumatycznego przeładunku ziemi bielącej ze zbiornika magazynowego Z31 do zbiornika operacyjnego V-301. Zbiornik operacyjny wyposażony jest w pulsacyjny filtr workowy, w którym następuje oddzielenie transportowanego materiału od powietrza transportującego. Po oczyszczeniu powietrze to wraz z nieznacznymi ilościami pyłu uwalniane jest do wnętrza budynku ekstrakcji. Do emisji dochodzi przez układ wentylacji ogólnej i awaryjnej wyposażony w trzy

wentylatory (wyloty 08E04, 08E05 i 08E06). W warunkach normalnej pracy instalacji, pracują dwa wentylatory.

1.1.2. Instalacja pomocnicza (obiekty towarzyszące).

1) Źródła emisji w magazynie rzepaku.

Źródłem emisji zorganizowanej w magazynie rzepaku jest układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubelkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów, wyposażony w emitor 28E01. Procesem powodującym unos pyłu jest transport ziarna rzepaku. Przewiduje się wyposażenie magazynu rzepaku w kolejne układy aspiracji zapyłonego powietrza. Każdy z docelowych pięciu układów zostanie wyposażony w indywidualny pulsacyjny filtr workowy. Powietrze po oczyszczeniu w filtrach będzie kolektorowane i wprowadzane do atmosfery poprzez układ aspiracji zapyłonego powietrza i jeden emitor o numerze **28E01**.

2) Źródła emisji w magazynie operacyjnym.

Źródłem emisji jest przeładunek ziemi bielącej z autocysterny do magazynowego zbiornika Z31. Przeładunek prowadzony jest metodą pneumatyczną. Separacja materiału transportowanego i powietrza transportującego odbywa się w pulsacyjnym filtrze workowym zainstalowanym na zbiorniku. Powietrze z pozostałością pyłu uwalniane jest do atmosfery poprzez wylot z filtra – emitor o numerze **05E01B**.

3) Źródła emisji w kotłowni.

W kotłowni eksploatowane są dwa kotły parowe LOOS Uniwersal typu UL-S-IE. Są to kotły wysokociśnieniowe, płomienicowo-płomieniówkowe, trójciągowe z ekonomizerem, każdy o mocy nominalnej we wprowadzanym paliwie równej 7,663 MW, co przy sprawności 94% odpowiada mocy znamionowej równej 7,201 MW. Każdy z kotłów wyposażony jest w palnik olejowo-gazowy. Paliwem podstawowym wykorzystywanym w warunkach normalnej pracy Zakładu Olejów Roślinnych jest gaz ziemny wysokometanowy dostarczany z sieci miejskiej. W przypadku braku dostaw gazu ziemnego, kotły mogą być zasilane lekkim olejem opałowym. Spaliny z kotłów prowadzone są do atmosfery dwoma odrębnymi emitorami o numerach **16E01** oraz **16E02**.”

2. punkt 1.2. Źródła emisji niezorganizowanej, otrzymuje brzmienie:

„1.2. Źródła emisji niezorganizowanej.

1.2.1. Instalacja produkcyjna.

Źródłem emisji są straty heksanu spowodowane nieszczelnościami aparatów i urządzeń służących operacjom z heksanem. Obiekt ten jest wyposażony w układ wentylacji ogólnej i awaryjnej, który może pracować w dwóch wariantach. W ruchu normalnym pracują w sposób ciągły dwa z trzech wentylatorów (wyloty **08E04**, **08E05** i **08E06**) przełączanych automatycznie by zachować pewną symetrię czasów ich pracy

1.2.2. Instalacje pomocnicze (obiekty towarzyszące).

- 1) Rozładunek ziarna rzepaku - źródłem emisji jest wyladunek ziarna rzepaku z samochodów ciężarowych oraz wagonów kolejowych. Pył stanowiący naturalne zanieczyszczenie surowca jest z niego w części uwalniany do powietrza podczas przesypywania ziarna. Maksymalna skala przyjęcia rzepaku na stanowisku samochodowym wynosi około 125 Mg/h, co odpowiada rozładunkowi 5 samochodów w ciągu godziny. Ilość rzepaku jaka zostaje przyjęta na stanowisku

kolejowym wynosi około 100 Mg/h, co odpowiada rozładunkowi trzech wagonów, każdy po 50 Mg, w czasie 1,5 godziny.

- 2) Przenośniki łańcuchowe śruty: PT1, PL4 - źródłem emisji jest samoczynne pylenie materiału w trakcie jego transportu. Przenośniki wentylowane są w sposób grawitacyjny poprzez 6 odpowietrzeń typu Turbowent o numerach od **10E01 do 10E06** (przenośnik PT1) oraz 4 odpowietrzenia cylindryczne o numerach od **10E07 do 10E10** (przenośnik PL4). Zapyłone powietrze przedostaje się do atmosfery.
- 3) Jednym ze źródeł emisji jest samoczynne pylenie materiału w trakcie jego załadunku do silosów. Drugim źródłem emisji jest uwalnianie się ze śruty części resztkowego heksanu podczas operacji magazynowania tego produktu. Silosy wentylowane są w sposób grawitacyjny poprzez 28 wywietrzników o numerach od 10E11 do 10E38.
- 4) Załadunek śruty do samochodów ciężarowych - źródłem emisji jest samoczynne pylenie materiału w trakcie jego załadunku. Do emisji dochodzi przez bramę wjazdową w trakcie przejazdu samochodu ciężarowego oraz w trakcie załadunku przez część powierzchni bramy niezajętą przez pojazd."

3. punkt 1.3. Charakterystyka emitorów, otrzymuje brzmienie:

„1.3. Charakterystyka emitorów.

1.3.1. Emisja zorganizowana.

Nr emitora	Źródło emisji	Charakterystyka emitora			
		Wysokość [m] / typ wylotu ¹⁾	Średnica [m]	Prędkość odgazów ²⁾ [m/s]	Temperatura odgazów [K]
Instalacja produkcyjna – węzeł tłoczenia					
05E01	Zasadnicze oczyszczanie rzepaku w budynku tłoczni	16,5 / Z	0,50	0	293
05E02	Prażenie nasion w budynku tłoczni	17 / Z	0,50	0	333
05E03	Chłodzenie wyłoków	16,9 / O	0,60	6,5	383
Instalacja produkcyjna – węzeł ekstrakcji					
08E01	Przewietrzanie podajnika wyłoków	22 / O	0,08	20	328
08E02	Odzysk heksanu	13 / B	0,15	0	305
08E03	Suszenie i chłodzenie śruty	2 / O	0,8	11,77	323
08E04	Zbiornik operacyjny ziemi bielącej V-301, emisja przez układ wentylacji ogólnej i awaryjnej budynku ekstrakcji	25 / Z	1,2	0	313
08E05		25 / Z	1,2	0	313
08E06		25 / Z	1,2	0	313
Instalacja pomocnicza – stanowisko rozładunkowe ziaren rzepaku dostarczanego transportem kolejowym lub samochodowym oraz magazyn nasion					
28E01	Układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubełkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów	5,1 / B	0,2	0	303
Instalacja pomocnicza – magazyn ziemi bielącej					
05E01B	Zbiornik magazynowy ziemi bielącej Z31	11 / B	0,282x0,282	0	281
Instalacja pomocnicza – kotłownia					
16E01	Kotłownia	16,8 / O	0,8	3,7	401
16E02	Kotłownia	16,8 / O	0,8	5,95	407

1) Typ wylotu: O – pionowy otwarty, Z – zadaszony, B – boczny, W – wentylator dachowy promieniowy
 2) Pionowa składowa prędkości

1.3.2. Wentylacja awaryjna

Nr emitora	Źródło emisji	Przewidywany czas pracy [h/rok]	Charakterystyka emitora				Typ emitora
			H [m]	D [m]	V [m/s]	T [K]	
Instalacje pomocnicze							
08E04	Wentylacja awaryjna w budynku ekstrakcji	100	24,4	1,2	0	293	pionowy zadaszony
08E05	Wentylacja awaryjna a budynku ekstrakcji	100	24,4	1,2	0	293	pionowy zadaszony
06E06	Wentylacja awaryjna a budynku ekstrakcji	100	24,4	1,2	0	293	pionowy zadaszony

4. punkt 1.4. Wielkość emisji substancji do powietrza, otrzymuje brzmienie:

„1.4. Wielkość emisji substancji do powietrza.

1.4.1. Emisja zorganizowana.

Nr emitora	Źródło emisji	Przewidywany czas pracy [h/rok]	Nazwa substancji	Wielkość emisji
				[kg/h]
Instalacja produkcyjna – węzeł tłoczenia				
05E01	Zasadnicze oczyszczanie rzepaku w budynku tłoczni	7 920	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,440
05E02	Prażenie nasion w budynku tłoczni	7 920	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,220
			Węglowodory alifatyczne do C12	S4
05E03	Chłodzenie wyłoków	7 920	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,440
			Węglowodory alifatyczne do C12	S4
Instalacja produkcyjna – węzeł ekstrakcji				
08E01	Przewietrzanie podajnika wyłoków	7 920	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,110
			Węglowodory alifatyczne do C12	S4
08E02	Odzysk heksanu	7 920	Węglowodory alifatyczne do C12	S4
08E03	Suszenie i chłodzenie śruty	7 920	Pył ogółem	0,440
			Pył zawieszony PM10 (do 100% PM2,5)	0,138
			Węglowodory alifatyczne do C12	S4
08E04	Zbiornik operacyjny ziemi bielącej V-301, emisja przez układ wentylacji ogólnej i awaryjnej budynku ekstrakcji	1 320	Pył zawieszony PM10 (do 100% PM2,5)	0,0011
08E05			Pył zawieszony PM10 (do 100% PM2,5)	0,0011
08E06			Pył zawieszony PM10 (do 100% PM2,5)	0,0011
Instalacja pomocnicza – stanowisko rozładunkowe ziaren rzepaku dostarczanego transportem kolejowym lub samochodowym oraz magazyn nasion				
28E01	Układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubelkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów	3 000	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,060

Instalacja pomocnicza – magazyn ziemi bielącej				
05E01B	Zbiornik magazynowy ziemi bielącej Z31	80	Pył ogółem (do 100% PM10, do 100% PM2,5)	0,008
Instalacja pomocnicza – kotłownia I wariant pracy – spalanie gazu ziemnego (wielkość emisji [mg/m ³], przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych)				
16E01	Kotłownia	8 640	Pył	5
			Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	150
			Dwutlenek siarki	35
16E02	Kotłownia	8 640	Pył	5
			Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	150
			Dwutlenek siarki	35
Instalacja pomocnicza – kotłownia II wariant pracy – spalanie oleju opałowego (wielkość emisji [mg/m ³], przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych)				
16E01	Kotłownia	50	Pył	50
			Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	400
			Dwutlenek siarki	850
16E02	Kotłownia	50	Pył	50
			Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	400
			Dwutlenek siarki	850

1.4.2. Emisja z wentylacji awaryjnej w warunkach odbiegających normalnych.

Źródło emisji	Substancja	Maksymalny czas pracy [h/rok]	Emisja w warunkach odbiegających od normalnych	
			mg/Nm ³	[kg/h]
Emitor 08E04 – wentylacja awaryjna w budynku ekstrakcji	węglowodory alifatyczne do C12	100	17,0	0,492
Emitor 08E05 – wentylacja awaryjna w budynku ekstrakcji	węglowodory alifatyczne do C12	100	17,0	0,492
Emitor 06E06 – wentylacja awaryjna w budynku ekstrakcji	węglowodory alifatyczne do C12	100	17,0	0,492

5. punkt 1.5. Wielkość rocznej emisji substancji do powietrza, otrzymuje brzmienie:

„1.5. Wielkość rocznej emisji substancji do powietrza.

Nazwa substancji	Emisja roczna [Mg/rok]
Zakład Olejów Roślinnych – emisja zorganizowana	
Pył ogółem	13,998
Pył zawieszony PM10 (do 100% PM2,5)	11,157
Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	21,567
Dwutlenek siarki	5,679
Węglowodory alifatyczne do C12 (heksan)	331,600

6. punkt 1.6. Standardy emisji substancji do powietrza, otrzymuje brzmienie:

„1.6. Standardy emisji substancji do powietrza.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014r. poz. 1546) ustala się standardy dla poniższych instalacji:

1.6.1. Węzeł tłoczenia i ekstrakcji

Dla instalacji wyłaczania i ekstrakcji oleju roślinnego z nasion rzepaku określa się standard emisyjny wyrażony jako stosunek masy LZO do jednostki surowca (S₄) wynoszący 1kgLZO/Mgrzepaku.

Nr emitora	Źródło emisji	Przewidywany czas pracy [h/rok]	Nazwa substancji	Standard emisyjny
05E02	Prażenie nasion w budynku tłoczni	7 920	węglowodory alifatyczne do C12	S ₄
05E03	Chłodzenie wyłoków	7 920	węglowodory alifatyczne do C12	S ₄
08E01	Przewietrzanie podajnika wyłoków	7 920	węglowodory alifatyczne do C12	S ₄
08E02	Odzysk heksanu	7 920	węglowodory alifatyczne do C12	S ₄
08E03	Suszenie i chłodzenie śruty	7 920	węglowodory alifatyczne do C12	S ₄

Poza powyższymi źródłami emisji zorganizowanej standardem tym objęte są także źródła emisji niezorganizowanej tj. emisja poprzez wentylację ogólną budynku ekstrakcji, z operacji rozładunku cystern z heksanem oraz z magazynowania śruty rzepakowej.”

7. dodaje się punkt 1.7. w brzmieniu:

„1.7. Określam dopuszczalny poziom emisji pyłu do powietrza w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza pochodzących z przetwarzania i przygotowywania nasion, jak również suszenia i schładzania mączki zgodnie z BAT 31 (emitory: 05E01, 05E02, 05E03, 08E01, 08E03, 28E01)

Nr emitora	Źródło emisji	średnia w okresie pobierania próbek ¹⁾
05E01	Zasadnicze czyszczenie rzepaku w budynku tłoczni	< 10 mg/Nm ³
05E02	Prażenie nasion w budynku tłoczni	< 10 mg/Nm ³
05E03	Chłodzenie wyłoków	< 10 mg/Nm ³
08E01	Przewietrzanie podajnika wyłoków	< 10 mg/Nm ³
28E01	Układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubełkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów	< 10 mg/Nm ³
08E03	Suszenie i chłodzenie śruty	< 20 mg mg/Nm ³
¹⁾ Począwszy od 04.12.2023 roku		

8. dodaje się punkt 1.8. w brzmieniu:

„1.8.Udzielam odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych powiązanych z BAT (BAT-AEL) zawartych w konkluzji BAT 32 (tabela 22) dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju, zawartej w opublikowanej w dniu 4.12.2019r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2019/2031 z dnia 12 listopada 2019r., ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/U, pod warunkiem utrzymania standardu emisyjnego wyrażonego jako stosunek masy LZO do jednostki surowca (S₄) wynoszącego 1 kg_{LZO}/Mg_{rzepaku}. Odstępstwo zostaje udzielone bezterminowo.”

III. W rozdziale V. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych ust. 1. Monitoring emisji substancji do powietrza, otrzymuje brzmienie:

„1. Monitoring emisji substancji do powietrza.

1.1. Zakres monitoringu emisji substancji do powietrza.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska dla źródeł spalania paliw – kotłów parowych, pomiary emisji substancji do powietrza należy wykonywać dwa razy w roku, raz w sezonie zimowym (październik-marzec) i raz w sezonie letnim (kwiecień-wrzesień), w zakresie oraz według metodyk określonych w ww. rozporządzeniu.

Pomiary emisji substancji ze źródeł technologicznych wykonywać w następującym zakresie:

emitor 28E01	układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubelkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5
emitor 05E01	zasadnicze czyszczenie rzepaku w budynku tłoczni	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5
emitor 05E02	prażenie nasion w budynku tłoczni	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5 oraz całkowitego węgla organicznego
emitor 05E03	chłodzenie wytlóków	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5 oraz całkowitego węgla organicznego
emitor 08E01	przewietrzanie podajnika wytlóków	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5 oraz całkowitego węgla organicznego
emitor 08E02	odzysk heksanu	raz w roku pomiar całkowitego węgla organicznego
emitor 08E03	suszenie i chłodzenie śruty –	raz w roku pomiar emisji pyłu ogółem, pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM 2,5 oraz całkowitego węgla organicznego

1.2. Stanowiska do pomiaru emisji.

Stanowiska przewidziane do wykonywania pomiarów emisji substancji do powietrza powinny spełniać warunki określone w polskiej normie PN-Z-04030-7 z 1994r.: „Ochrona czystości powietrza - Badania zawartości pyłu - Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą gravimetryczną”. Pomiary emisji będą wykonywane w króćcach pomiarowych zainstalowanych na wyrzutniach odciągów każdego z emitorów.

Lokalizacja stanowisk do pomiaru emisji:

Numer emitora	Nazwa źródła emisji i emitora	Usytuowanie stanowiska do pomiaru emisji
28E01	Układ aspiracji zapyłonego powietrza z przenośnika kubelkowego transportującego rzepak z poziomu „0” na poziom galerii taśmociągów	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym na wysokości około 5 m w budynku przy wieży elewatora
05E01B	Zbiornik magazynowy ziemi bielącej Z31	Brak możliwości lokalizacji stanowiska pomiarowego z uwagi na budowę emitora, który stanowi bezpośredni wylot powietrza z filtra do atmosfery
05E01	Zasadnicze czyszczenie rzepaku w budynku tłoczni	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z wentylatora na IV poziomie hali tłoczni
05E02	Prażenie nasion w budynku tłoczni	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z wentylatora na IV poziomie hali tłoczni

05E03	Chłodzenie wyłoków	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z wentylatora na IV poziomie hali tłoczni
08E01	Przewietrzanie podajnika wyłoków	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z wentylatora na II poziomie hali ekstrakcji
08E03	Suszenie i chłodzenie śruty	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z cyklonów na zewnątrz budynku ekstrakcji
08E02	Odzysk heksanu	Króciec pomiarowy na rurociągu wylotowym z wentylatora na III poziomie hali ekstrakcji
16E01	Kotłownia	Króciec pomiarowy na kominie na wysokości ok. 10,8 m na dolnym podeście obsługowym
16E02	Kotłownia	Króciec pomiarowy na kominie na wysokości ok. 10,8 m na dolnym podeście obsługowym

IV. Pozostałe warunki decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Spółka KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97A, w imieniu, której działa Pan Jacek Różycki na podstawie pełnomocnictwa z dnia 12.11.2013r., wystąpiła z wnioskiem z dnia 05.07.2021r. w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych wraz z obiektami i infrastrukturą towarzyszącą, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62. Wniosek został złożony w związku z wezwaniem organu z dnia 30.06.2020r. do zmiany pozwolenia w zakresie dostosowania do konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w doniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2019/2031 z dnia 12 listopada 2019 r. Wniosek obejmował dostosowanie pozwolenia do konkluzji BAT, poprzez określenie dopuszczalnego poziomu emisji pyłu do powietrza, pochodzącego z przetwarzania i przygotowywania nasion, jak również suszenia i schładzania mączki, do poziomów BAT 31. Równocześnie w związku z koniecznością ograniczenia straty heksanu wynikającej z przetwarzania i rafinacji nasion oleistych poprzez wprowadzenie takich rozwiązań, które skutkować będą osiągnięciem wartości wskaźnika straty heksanu w granicach określonych w BAT 32, wnioskodawca wystąpił o udzielenie odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych zawartych w konkluzjach BAT 32 tabela 22 dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju.

Stosownie do art. 209 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020r. poz 1219 t.j. z późn. zm.) w dniu 19.07.2021r. wniosek został przesłany do Ministerstwa Klimatu i Ochrony Środowiska w Warszawie.

Zgodnie z ust. 6 pkt 5) lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska, jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), instalacja do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, klasyfikowana jest jako instalacja do obróbki i przetwórstwa, poza wyłącznym pakowaniem, produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych surowców pochodzenia roślinnego o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę i zaliczana jest do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Według art. 201 ust 1. ustawy POŚ, prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych wymaga posiadania pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 92) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz.1839) instalacje do produkcji i przetwórstwa tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z art. 378 ust. 1 ustawy POŚ właściwym w sprawach ochrony środowiska jest starosta.

Spółka KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97a, eksploatująca instalację na terenie Zakładu Olejów Roślinnych w Tychach przy ul. Przemysłowej 62, posiada pozwolenie zintegrowane, udzielone decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 4/2015 znak: IKO.6232.3.38.14.2015.EO z dnia 26.01.2015r. (sprostowaną postanowieniem nr 2/11/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 17.03.2016r., oraz zmienioną decyzją 28/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 30.08.2016r. i decyzją nr 11/2018 znak: IKO.6232.3.38.14.2018.EO z dnia 04.04.2018r.).

Wnioskowane zmiany nie stanowią „istotnej zmiany instalacji” w rozumieniu definicji zawartej w ustawie Prawo ochrony środowiska, dlatego zgodnie z art. 210 ust. 3a ww. ustawy nie jest wymagane wniesienie opłaty rejestracyjnej.

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania pismem z dnia 19.07.2021r. prowadzący instalację został zawiadomiony o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 4/2015 znak: IKO.6232.3.38.14.2015.EO z dnia 26.01.2015r. (z późn. zm.) dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, z odstępstwem od granicznych wielkości emisyjnych (art. 204 ust. 2 ustawy POŚ), zlokalizowanej w Tychach przy ul. Przemysłowej 62.

Zgodnie z art. 218 pkt 3) ustawy Prawo ochrony środowiska organ zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu o zmianę pozwolenia zintegrowanego z udzieleniem odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych, o którym mowa w art. 204 ust. 2 ustawy. Stosownie do art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021r. poz. 247 t.j. z późn. zm.), Obwieszczenie o wszczęciu postępowania z dnia 20.08.2021r. zostało zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Tychy: www.bip.umtychy.pl, w zakładce zamierzenia władzy – środowisko – pozwolenia zintegrowane, wywieszane na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Tychy oraz w miejscu lokalizacji instalacji. W wyznaczonym terminie 30 dni od daty podania obwieszczenia do wiadomości, nie wpłynęły żadne wnioski i uwagi.

W związku z przeprowadzoną w kwietniu 2020r. analizą BAT, we wniosku o zmianę pozwolenia, prowadzący instalację odniósł się do uwag zawartych w protokole z przeprowadzonej analizy i przeprowadził ocenę spełnienia wymogów konkluzji BAT 15 w zakresie uciążliwości zapachowej - emisji odorów. Z przeprowadzonej analizy wynika, że w ramach BAT należy opracować, wdrożyć i regularnie przeglądać plan zarządzania odorami, jako część systemu zarządzania środowiskowego. Od uruchomienia instalacji prowadzący instalację podjął wiele działań, których celem było ograniczanie wszelkich uciążliwości, w tym także ocenianych jako uciążliwości zapachowe. Niemniej jednak brak w przepisach obiektywnych i mierzalnych kryteriów, pozwalających jednoznacznie stwierdzić, że eksploatacja instalacji powoduje występowanie odorów, skutkuje brakiem możliwości obiektywnej oceny skuteczności jakichkolwiek rozwiązań technicznych i/lub technologicznych przeznaczonych eliminacji odorów.

Zgodnie z wnioskiem w niniejszej decyzji wskazano dopuszczalny poziom emisji pyłu do powietrza w wysokości $< 10 \text{ mg/Nm}^3$ odpowiadającej górnej granicy przedziału $< 2 - 10 \text{ mg/Nm}^3$ określonego w BAT 31, pochodzącego z przetwarzania i przygotowywania nasion, jak również suszenia i schładzania mączki, dla wszystkich emitatorów pyłu, dla istniejącej instalacji (05E01, 05E02, 05E03, 08E01, 28E01) za wyjątkiem emitatora z suszenia i chłodzenia śruty (08E03), dla którego wartość została określona na poziomie $\leq 20 \text{ mg/m}^3$ (punkt II.7. niniejszej decyzji, w którym dodano punkt 1.7. w dziale IV w ust. 1 określającym warunki wprowadzania pyłów i gazów do powietrza). W celu spełnienia wymagań BAT 31 wszystkie emitatory pyłów są wyposażone w urządzenia ochrony powietrza jak filtry i cyklony. Pomiarów wykonanych od wielu lat wykazują, że stężenie pyłu z większości emitatorów spełnia wymagania konkluzji w zakresie dopuszczalnych stężeń. Niemniej jednak celem uzyskania całkowitej pewności i gwarancji spełnienia wymagań tej konkluzji prowadzący instalację przeprowadzi ocenę aktualnego stanu faktycznego poprzez przeprowadzenie dodatkowych serii analiz emisji pyłu w różnych warunkach ruchowych, dokona analizy wyników pomiarów oraz zdefiniuje ewentualne problemy związane z dotrzymaniem wymagań. W przypadku stwierdzenia problemów

związanych z dotrzymaniem wymagań, wykona analizę alternatywnych rozwiązań projektowych, opracuje koncepcję, dokona przeglądu rynku potencjalnych dostawców i opracuje ofertę z określeniem terminu montażu urządzeń tak by począwszy od 04.12.2023 roku zapewnić dotrzymanie poziomów emisji pyłu do powietrza określonych w BAT 31.

Analiza pozwolenia zintegrowanego przeprowadzona w kwietniu 2020r. w związku z publikacją w dniu 04 grudnia 2019r. Decyzji wykonawczej komisji (UE) 2019/2031 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, wykazała konieczność ograniczenia strat heksanu wynikających z przetwarzania i rafinacji nasion oleistych, poprzez wprowadzenie takich rozwiązań, które skutkować będą osiągnięciem wartości wskaźnika straty heksanu w granicach 0,2–0,7 kg/t przetworzonych nasion, zgodnie z wymogami BAT 32. Aby ograniczyć straty heksanu wynikające z przetwarzania i rafinacji nasion oleistych, prowadzący instalację stosuje wszystkie przedstawione w BAT 32 techniki. Pomimo tego określony w konkluzji wskaźnik strat heksanu nie jest spełniony (w 2019r. wyniósł on 0,859 kg/t przetworzonych nasion). W ocenie prowadzącego instalację wprowadzenie dodatkowych rozwiązań technologicznych powodowałoby nieproporcjonalnie wysokie koszty dostosowania do konkluzji BAT w stosunku do korzyści dla środowiska, w związku z czym istnieją uzasadnione przesłanki dla udzielenia odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych określonych w konkluzjach. Dlatego też elementem złożonego wniosku jest opracowanie pn. „Wniosek o odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych zawartych w konkluzji BAT 32 tabela 22 dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju” opracowany w czerwcu 2021 roku.

Zgodnie z art. 204 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, w szczególnych przypadkach organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może w pozwoleniu zintegrowanym zezwolić na odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych, jeżeli w jego ocenie ich osiągnięcie prowadziłyby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska oraz pod warunkiem, że nie zostaną przekroczone standardy emisyjne, o ile mają one zastosowanie.

Zważywszy, że jedną z kluczowych okoliczności dla udzielenia odstępstwa jest dotrzymanie standardów emisyjnych, we wniosku przeprowadzono analizę w tym zakresie.

Dla przedmiotowej instalacji zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów obowiązuje standard emisyjny S4, wyrażony jako stosunek ilości emitowanego heksanu do ilości zużywanych nasion rzepaku, wynoszący 1kg heksanu/1 Mg nasion.

Wnioskodawca wykazał spełnienie wymaganych prawem warunków środowiskowych czyli dotrzymanie standardu emisyjnego oraz standardów jakości środowiska w obszarze potencjalnego oddziaływania instalacji w zakresie przedmiotowego zanieczyszczenia czyli węglowodorów alifatycznych do C12, przy założeniu wielkość zużycia/strat heksanu wynoszącej 400 Mg na rok. Tę wartość uznano za najlepiej oddającą wyniki eksploatacyjne instalacji przy jej aktualnym stanie technicznym. Odnosząc tę wielkość zużycia heksanu do wartości ustalonego prawem standardu emisyjnego stwierdzono, że zapewnia ona jego spełnienie z nawiązką. Część bowiem zużywanego heksanu jest odprowadzana z instalacji w śrucie do odbiorców tego produktu a tym samym nie jest emitowana zarówno na obszarze jak i w otoczeniu instalacji. Uwzględniając ten fakt w bilansie LZO dla nominalnych wartości produkcji, to po odjęciu ilości heksanu zawartego w śrucie (68,4 Mg), stosunek wielkości emisji heksanu do wielkości zużycia nasion rzepaku wynosi 0,829 kg heksanu/Mg nasion. W związku z powyższymi obliczeniami w rozdziale I pozwolenia w punkcie 3.2. określającym zużycie surowców, materiałów i paliw zaktualizowano dane dotyczące przewidywanego zużycia heksanu w ciągu roku – punkt I.1. niniejszej decyzji.

Równocześnie przeanalizowano drugi wariant, w którym wielkość emisji heksanu odpowiadałaby wartości dającej wynik bilansu LZO równy standardowi emisyjnemu czyli 1 kg heksanu/Mg nasion. W takim przypadku zużycie/straty heksanu wynosiłyby 468,4 Mg na rok, przy czym założono, że zwiększenie wielkości emisji nastąpi wyłącznie poprzez wentylację budynku ekstrakcji czyli skutek nieszczelności aparatów i urządzeń zawierających heksan.

Z przedstawionych we wniosku obliczeń wynika, że przyjęte podstawowe wartości bilansowe (wielkość zużycia nasion – 400 000 Mg/rok, wielkość zużycia heksanu - 400 Mg/rok, wielkość produkcji oleju – 230 000 Mg/rok, wielkość produkcji śrutu 228 000 Mg/rok) w aktualnych warunkach techniczno-eksploatacyjnych instalacji skutkują emisją heksanu w maksymalnej ilości 331,6 Mg/rok.

Wykonane obliczenia rozprzestrzeniania się heksanu (węglowodoru alifatycznego o liczbie atomów do C12) wykazują spełnianie warunku ograniczenia oddziaływania do terenu, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny. Spełniony jest także warunek dotrzymania standardu emisyjnego określonego w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów. tj. obowiązującego obecnie standardu emisyjnego wyrażonego, jako stosunek masy LZO do jednostki surowca (S_4), tj. $1\text{kg}_{\text{LZO}}/\text{Mg}_{\text{rzepaku}}$.

O możliwości udzielenia odstępstwa od konkluzji BAT decyduje m.in. poziom tzw. wskaźnika „nieproporcjonalnie wysokich” kosztów dostosowania do BAT w stosunku do korzyści dla środowiska. W przepisach aktów prawnych nie zostało zdefiniowane pojęcie „nieproporcjonalnie wysokich” kosztów osiągnięcia granicznych wielkości emisyjnych w stosunku do korzyści dla środowiska. W przypadku wnioskowanego odstępstwa (to jest w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego) brak jest także odpowiednich wytycznych. Tego rodzaju dokument został opracowany jednak w Polsce w odniesieniu do udzielania odstępstw od granicznych wielkości emisyjnych zawartych w kBAT. Jest to zaakceptowany przez Ministerstwo Środowiska „Podręcznik dotyczący zasad udzielania odstępstw od granicznych wielkości emisyjnych zawartych w Konkluzjach BAT dla dużych źródeł spalania (LCP), zgodnie z art. 204 ust. 2 ustawy POŚ” (Podręcznik). Wprawdzie Podręcznik dotyczy dużych źródeł spalania, ale w zakresie analizy korzyści dla środowiska w stosunku do kosztów (AKK) ma on uniwersalne zastosowanie. W związku z tym analiza korzyści dla środowiska w stosunku do kosztów dla instalacji, została wykonana w oparciu o ww. Podręcznik z zastosowaniem odpowiednich modyfikacji uwzględniających specyfikę instalacji.

W ww. wskaźniku zostało uwzględnione odprowadzanie części heksanu (stanowiącego LZO) z instalacji w śrucie do odbiorców tego produktu. Tym samym ta część heksanu nie jest emitowana zarówno na obszarze jak i w otoczeniu instalacji.

Zgodnie z Dyrektywą IED (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (wersja przekształcona) (Dz. U. L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), prowadzący instalację objętą obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego, zobowiązany jest do przestrzegania BAT-AELs (granicznych wielkości emisyjnych) wynikających z konkluzji BAT, do wymogów których, w okresie czterech lat od publikacji decyzji wykonawczej zawierającej konkluzje BAT w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, należy dostosować istniejącą instalację.

Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2031, ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (kBAT), zostały opublikowane w dzienniku urzędowym UE w dniu 4 grudnia 2019 r. W związku z powyższym Instalacja jako instalacja istniejąca, powinna zostać dostosowana do wymagań kBAT do dnia 4 grudnia 2023 r.

Heksan jest rozpuszczalnikiem używanym w procesie ekstrakcji oleju roślinnego w instalacji. W kBAT nie został określony standard emisyjny dla heksanu, ale poziom emisji wyrażony jako określone straty heksanu – 0,7kg/t przetworzonych nasion lub ziaren - rozumianych jako stosunek całkowitej ilości heksanu zużytego przez instalację do łącznej ilości oczyszczonych i przetworzonych nasion roślin oleistych. Zważywszy, że graniczne wielkości emisyjne stanowią najwyższe z określonych w konkluzjach BAT BAT-AEL (poziomy emisji powiązane z BAT), punktem odniesienia dla odstępstwa zgodnie z kBAT, jest poziom 0,7 kg/t przetworzonych nasion.

Dostosowanie instalacji do wymaganych kBAT poziomów emisji powiązanych z BAT (BAT – AEL) dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju wymagałoby wymiany kluczowych urządzeń technologicznych: ekstraktora i tosteru DTDC oraz modernizacji układu wyparnego. Wymiana ww. urządzeń będzie się wiązała z poniesieniem przez prowadzącego Instalację nadmiernych, w stosunku do korzyści środowiskowych, kosztów. Obliczony wskaźnik

korzyści środowiskowych do kosztów inwestycji wynosi 0,336. Oznacza to, że koszty inwestycyjne dostosowania instalacji do wymagań kBAT są prawie 3-krotnie wyższe od korzyści środowiskowych.

Zgodnie z przyjętą metodyką koszty dostosowania do wymagań kBAT w porównaniu do generowanych korzyści środowiskowych są „nieproporcjonalnie wysokie”, gdyż obliczony wskaźnik jest niższy od 0,7, przyjętego jako punkt odniesienia zgodnie z Podręcznikiem.

Dysproporcja kosztów dostosowawczych i korzyści środowiskowych została również wykazana w związku z lokalnymi warunkami środowiskowymi oraz charakterystyką techniczną Instalacji, zgodnie z art. 204 ust. 3 ustawy POŚ. Obydwa te czynniki zostały poddane analizie.

Analiza lokalnych warunków środowiskowych w zakresie rozkładów rozprzestrzeniania się emisji zanieczyszczeń w powietrzu dla Odstępstwa potwierdziła, że przy zastosowaniu wnioskowanego odstępowstwa w zakresie emisji heksanu będą dotrzymane standardy jakości środowiska, określone dla tego zanieczyszczenia w stosownych przepisach. W trakcie eksploatacji instalacji z emisją heksanu na obecnym poziomie, $1\text{kg}_{\text{LZO}}/\text{Mg}_{\text{rzepaku}}$, 1-godzinne stężenia tego zanieczyszczenia w powietrzu nie będą przekraczały 94% wartości odniesienia, stężenia średnioroczne – 22% wartości odniesienia (stężenia dyspozycyjnego z uwzględnieniem 10% tła).

Podobnie analiza lokalnych warunków środowiskowych w zakresie gęstości zaludnienia w rejonie istotnych oddziaływań emisyjnych potwierdziła, że udzielenie Odstępstwa nie będzie prowadzić do przekroczenia norm jakości środowiska. Ponadto porównanie stężeń heksanu w powietrzu, generowanych pracą Instalacji, z poziomem NDS (Najwyższe dopuszczalne stężenie heksanu w środowisku pracy) pokazuje dodatkowo, że potencjalne oddziaływanie emitowanego heksanu będzie niższe od NDS i w związku z tym nie powinno w żadnym razie wpływać negatywnie na stan zdrowia ludzi zamieszkujących w obszarze potencjalnego oddziaływania Zakładu.

Analiza w zakresie charakterystyki technicznej instalacji wykazała, że niezbędne (w razie braku udzielenia odstępowstwa) działania dostosowawcze, to jest modernizacja ekstraktora i tostera wymagałyby wykonania znacznych zmian konstrukcyjnych w istniejących urządzeniach, co znacząco zwiększyłoby czas wykonania takich prac, tym samym wydłużeniu uległby czas postoju zakładu, a to generowałoby dodatkowe straty finansowe.

Zgodnie z art. 204 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, w szczególnych przypadkach organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może w pozwoleniu zintegrowanym zezwolić na odstępowstwo od granicznych wielkości emisyjnych, jeżeli w jego ocenie ich osiągnięcie prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska oraz pod warunkiem, że nie zostaną przekroczone standardy emisyjne, o ile mają one zastosowanie. Powyżej wykazano, że obydwie powyższe warunki są w przypadku odstępowstwa spełnione. Ponadto przeprowadzono ocenę, o której mowa w art. 204 ust. 2 biorąc pod uwagę wymagania wynikające z art. 204 ust. 3 ustawy, tj: położenie geograficzne, lokalne warunki środowiskowe, charakterystykę techniczną instalacji lub inne czynniki mające wpływ na funkcjonowanie instalacji i środowisko jako całości. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono zasadność wniosku o udzielenie Odstępstwa.

Zważywszy, że

1. uzyskany w wyniku AKK (analizy korzyści dla środowiska w stosunku do kosztów) poziom wskaźnika nieproporcjonalności uzyskanych korzyści w stosunku do kosztów dostosowania instalacji do wymagań kBAT potwierdza, że osiągnięcie przez instalację granicznych wielkości emisyjnych wynikających z kBAT prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska,
2. przedstawione w dokumentacji wnioski z analizy lokalnych warunków środowiskowych i charakterystyka techniczna instalacji potwierdzają zasadność udzielenia odstępowstwa,
3. spełnione są pozostałe wymienione w art. 204 ustawy POŚ przesłanki udzielenia odstępowstwa, to jest dotrzymanie standardów jakości powietrza w postaci wartości odniesienia dla heksanu, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu,

uzasadnione jest udzielenie instalacji odstępowstwa z art. 204 ust. 2 ustawy POŚ od poziomów emisji powiązanych z BAT (BAT-AEL) dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion olejnych w instalacji eksploatowanej na terenie Zakładu. Powyższe sformułowano w punkcie II.8. niniejszej decyzji poprzez dodanie punkt 1.8. w dziale IV w ust. 1 pozwolenia zintegrowanego.

Poza zmianami wskazanymi powyżej, w niniejszej decyzji:

- doprecyzowano przebieg procesu prażenia nasion prowadzony w budynku tłoczni stanowiącego źródło emisji w węźle tłoczenia (opisany w rozdziale IV pkt 1.1.1. ppkt 1b) pozwolenia – punkt II.1. niniejszej decyzji,
- uzupełniono źródła emisji w węźle ekstrakcji (budynku ekstrakcji) poprzez dodanie opisu zbiornika operacyjnego ziemi bielącej V-301 (dodany w rozdziale IV pkt 1.1.1. ppkt 2d) pozwolenia – punkt II.1. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.1.2. pozwolenia, wykreślono ppkt 4) opisujący dopalacz katalityczny zainstalowane we wczesnym okresie eksploatacji instalacji gdy rozeznanie dotyczące faktycznie istotnych źródeł emisji heksanu nie było pełne i wydawało się, że emisja z układu odzysku heksanu stanowi strumień, którego istotne ograniczenie spowoduje ograniczenie emisji heksanu. Regularnie wykonywane pomiary emisji przesądziły o zaprzestaniu wykorzystywania tego urządzenia (punkt II.1. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.2.1. pozwolenia, doprecyzowano opis źródła emisji niezorganizowanej, którym są straty heksanu spowodowane nieszczelnościami aparatów i urządzeń służących operacjom z heksanem (punkt II.2. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.2.2. pozwolenia, doprecyzowano ppkt 3) opisujący źródła emisji pochodzące z procesów rozładunku oraz uwalniania się ze śruty reszkowego heksanu w trakcie magazynowania w silosach (punkt II.2. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.3.1. pozwolenia, zaktualizowano źródła emisji zorganizowanej pochodzącej z węzła ekstrakcji - wprowadzono emitory 08E04, 08E05, 08E06 i wykreślono emitor dopalacza 16E04 (punkt II.3. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.4.1. pozwolenia, skorygowano wielkość emisji zorganizowanej w związku z aktualizacją źródeł emisji zorganizowanej punkt II.4. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.5. pozwolenia, wielkość rocznej emisji substancji do powietrza uzupełniono poprzez dodanie heksanu w postaci węglowodorów alifatycznych do C12 (punkt II.5. niniejszej decyzji),
- w rozdziale IV w pkt 1.6.1. pozwolenia, wprowadzono standard emisyjny dla procesu prażenia nasion w budynku tłoczni (05E02) oraz wykreślono emitor dopalacza 16 E04 (punkt II.6. niniejszej decyzji),
- w rozdziale V w pkt 1.1. pozwolenia, zaktualizowano zakres monitoringu emisji substancji do powietrza (punkt III. niniejszej decyzji),
- w rozdziale V w pkt 1.2. pozwolenia, zaktualizowano wykaz stanowisk do pomiaru emisji w związku z likwidacją dopalacza (punkt III. niniejszej decyzji).

Zgodnie z art. 10 Kpa pismem z dnia 01.10.2021r. zapewniono stronie czynny udział w postępowaniu, a przed wydaniem decyzji umożliwiono wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W wyznaczonym terminie nie wniesiono żadnych uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r. poz. 735 t.j.), zachodzą przesłanki do zmiany decyzji ostatecznej, ponieważ strona wyraziła zgodę na zmianę, przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie, a za zmianą decyzji przemawia słuszny interes strony, która powinna mieć pewność, że prowadzi działalność na podstawie ważnego pozwolenia.

Na podstawie art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 183 ustawy jest starosta, przy czym zgodnie z art. 3 pkt 35). ustawy j.w., przez starostę rozumie się prezydenta miasta na prawach powiatu. Mając na uwadze powyższe Prezydent Miasta Tychy jest organem właściwym do wydania niniejszej decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem

doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa, termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru,
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym,
- 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej,
- 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku,
- 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

Pobrano opłatę skarbową w kwocie 1.005,50 zł. zgodnie z Załącznikiem do ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006r. (Dz. U. z 2020r. poz. 1546 t.j. z późn. zm.) - część III ust. 46 pkt 1) w związku z ust. 40 pkt. 1) – przelew na rachunek Urzędu z dnia 17.06.2021r.

z up. PREZYDENTA MIASTA TYCHY
mgr Anna Warzecha
NACZELNIK
Wydziału Komunalnego
Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Otrzymują:

1. Eco Care Jacek Różycki
ul. Solna 1 lok 22a, 87-800 Włocławek
2. KOMAGRA sp. z o.o.
ul. Polczyńska 97a, 01-303 Warszawa
3. KOMAGRA sp. z o.o. Zakład Olejów Roślinnych
ul. Przemysłowa 62, 43-100 Tychy
4. Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
5. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46, 40-037 Katowice
6. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
ul. Damrota 16, 40-022 Katowice
7. RKO aa